

De iranska massornas kamp för ”Bröd, Arbete och Frihet”

Under rubriken ”Hungerkravallerna 1917” kan vi läsa:

”Under första världskriget rådde livsmedelsbrist och hunger i Sverige. Våren 1917 fick folk nog av dyrtid och ransoneringar och kravaller bröt ut över hela landet. En revolution var nära.”

Drygt hundra år senare är det just detta som händer i Iran. De hungriga massorna är ute för att ge uttryck åt sina utsatta situationer. Svar ges med ännu större förtryck, terror och kulor.

Den rådande situationen i Iran är olidlig. Den islamiska regimen i Iran har under alla sina fruktansvärda år vid makten (i drygt 43 år) har utsatt de iranska massorna för oerhörda prövningar: det sociala och politiska förtrycket har under hela den perioden varit enormt stort. De iranska folken har berövats sina individuella och mänskliga rättigheter. Kvinnor, ungdomar, minoriteter och politiska motståndare till regimen har genomlidit många svårigheter. Förtryck, trakasserier, avsked, fängelse, tortyr och död har varit svar på varje rop på frihet. Enbart under sommaren 1988 avrättades flera tusen politiska fångar som i regimens orättvisa domstolar hade fått sina fängelsedomar. En del av de avrättade hade även hunnit sitta av hela sin dom och ändå avrättades dem.

Islamiska regimen i Iran vet inga gränser. Den som kom till makten som ett användbart alternativ för imperialismen har under sina år vid makten lyckats genomföra en del av sina uppgifter genom att psykiskt eller fysiskt döda alla frihetsälskande människor i det sargade landet Iran.

Under de senaste månaderna har människor i landet upplevt en enorm prisstegring. Den beror delvis på det allmänna ekonomiska läget i världen och delvis på att regimen efter rekommendation av Världsbanken och Internationella valutafonden genomfört ekonomliberala förändringar, tagit bort eventuella subventioner och låtit priserna stegra till otroliga nivåer. Inflationen är enorm hög och inkomstförbättringar försumbara. Enligt regimens egen och optimistiska statistik lever cirka 80 procent av människor på eller under existensminimum.

Priset på bröd, ris, kött med mera har stigit till astronomiska nivåer. Människor, trots att de har två eller tre arbeten, har inte längre råd att försörja sig och sin familj. Politiska och fackliga organisationer som inte lyder regimen är förbjudna. Yttrande- och pressfriheten inte existerar. Den enda utvägen är att komma ut på gator och torg och protestera. Människor har kommit ut för att ropa ut att de inte orkar mer. De har kommit ut för att visa att de vill ha en radikal förändring.

Enligt rapporter och filmer som har kommit ut från protestvägen har människor i Ahvaz, Shiraz, Kermanshah, Tehran, Esfahan, Ardebil, Shahr-e Kord, Chah Bahar,

Doroud, Anndimeshk, Khoramabad, Neyshabour, Dezful med flera städer kommit ut på gator och torg. Med tiden har deras slagord och paroller blivit alltmer radikala. ”Död åt Khamenei” (den religiöse ledaren), ”Död åt Raisi (presidenten), ”Vi vill inte ha en teokrati”, ”Ned med diktatorn”, ”Ned med lag om den religiöse ledarens förmyndarskap”, ”Reformister, Fundamentalister, Snart är era tid förbi”, ”Vi vill inte ha en islamisk republik” är en del av dessa slagord och paroller.

Regimen kallar de hungriga för bråkmakare och gangsters som satt människors trygghet i fara och på alla sätt – även genom att skjuta in i folkmassan – stoppa protesterna. Flertalet dödsats, sårats eller arresterats.

Under upproret har människor bränt ner bilder på de styrande och attackerat regimen förtryckarenheter. I en del städer har människor attackerat varuhus tillhörande Revolutionsgardet. I andra städer har symboler för den islamiska regimen förtryck attackerats.

Det som händer i dagens Iran visar enbart toppen på isberget. För 105 år sedan var revolutionen nära i Sverige. Idag är den nära i Iran. Människor kan inte längre tåla den rådande situationen. En del skriker ut att de väljer döden i jämförelse med det eländiga liv de har utsatts för och den misär som har blivit deras vardag.

Iranska republikanska regimen som kom till makten efter de imperialistiska krafternas överenskommelse i januari 1979 och ersatte den diktatoriska Pahlavidynastin har sedan maktövertagandet genomfört allt dess Herrar dikterat och på så sätt sargat de iranska massorna. Medan regimen ledare och lakejer lever i överflöd ser vi hur antalet människor som i brist på mat, tak över huvud och värdighet begår självmord stegrat. Vi ser hur massornas rop på ”Bröd, Arbete och Frihet” besvaras med ännu större förtryck och ännu fler fängslanden, tortyr och avrättningar.

Människor i Iran har lärt sig att den iranska islamiska regimen som är satt till makten för att tillfredsställa imperialisternas behov och krav inte är en regim som kan reformeras. De iranska massorna har lärt sig att regimen våld kan enbart besvaras med ett folkligt våld. Revolutionen är nära.

Vi vänder oss till alla frihetsälskande människor i Sverige och uppmanar de att sätta sig in i det som händer i Iran och ge sitt stöd till det iranska folket.

**Ned med den imperialismberoende islamiska republiken!
Seger åt arbetarnas och utblottade massornas ständiga kamp!**

Sympatisörer till Iranska Folkets Fedai Gerilla i Sverige, Stockholm
2022-05-21